

DE LOATEMSCHE KLEPPE

WINTER 2007

Jaargang 12 - Nummer 47

DE KRAAIEN ZOULDEN HET UITBRENGEN!

Bij de vorige editie kreeg ik 'De Heren van Deurle' zowaar op mijn dak. Aan de schenkbank (ik verkies nog altijd 'toog') van de drankgelegenheden in 'het mooiste dorp van Vlaanderen' kreeg ik steevast kritiek, aangewakkerd door de uitspraken van 'den burgemeester van Deurle', dat 'De Kleppe' tot een 'blauw bladje' aan het verkommeren was omdat uw dienaar geen zware politieke uitspraken meer deed, niet meer in de clinch durfde te gaan met de bourgeoisie en de 'nouveaux riches' van onze mooie dorpsgemeenschappen. 'De Kleppe' kreeg het niveau van het parochieblad aangewreven. Nu, er staan in het parochieblad soms wijze, subtiele uitspraken maar het kan nu ook zijn dat de 'simpele van geest' ze niet altijd snappen. Daarmee wil ik stellen dat ik bewondering blijf hebben voor de mensen die redactioneel instaan voor ons 'Vaderhuis'.

Braaf is De Kleppe zeker niet geworden. Dat ligt geenszins in de aard van de geestelijke vader. Als hij ergens kan dwarsliggen dan zal hij het zeker niet laten. Het is uiteraard een gevaarlijk uitgangspunt want mensen met lange tenen staan klaar om je bij iedere, niet in hun kraam passende, uitlating verbaal, fysiek, ja juridisch aan te pakken. 'Spionnen' zitten er in elke vereniging. Knoop dat maar in jullie oren en draai jullie tong wel dertig maal rond vooraleer je een uitspraak doet. De kraaien brengen het uit!

Laatst liet ik tijdens een vergadering ontglippen dat de jaagpaden lang de Leie opnieuw ter discussie kwamen en een week later had ik al ettelijke telefoontjes en mails te verwerken met vraag naar tekst en uitleg. Nu, gezien ik nog steeds beroep kan doen op persgeheim moet ik mijn bronnen niet prijsgeven. Als mandataris wil ik dat wel. Ik zorg er echter voor dat ik stevig in mijn 'bottines' sta en goed gedocumenteerd ben. Over die jaagpaden gesproken. Ik was dusdanig in mijn wiek geschoten dat ik twee weken de bevoegde administraties afliep om nu eens de

waarheid te kennen over gans die Leiehistorie. Ik dank dan ook de ambtenarij dat de openbaarheid van bestuur gerespecteerd werd en dat ik overal hartelijk onthaald werd. Het resultaat van mijn onderzoek was ontgoochelend: 'De Loatemsche Kleppe' mag de jaagpaden niet gebruiken voor recreatieve doeleinden. Daar sneuvelen dus al mijn herinneringen!

Ik heb de mooiste jaren van mijn jeugd aan de boorden van de Leie doorgebracht, met de jeugdliefjes romantische boottochtjes gemaakt en we zijn er ondergedoken op plekjes waar de huidige 'bezitters van de Leie' zelfs nu nog het bestaan niet van ontdekt hebben. Ik wil nu nog geen polemiek uitlokken maar als de tijd rijp is, wil ik wel eens debatteren met mensen die denken dat zij de Leie in pacht hebben, want ook niet alle ambtenaren onderschrijven die regelgeving.

Milieu- en natuurbeheer promoten is mooi en lovenswaardig, maar bezitterigheid en egoïsme zal ik nooit aanvaarden. Schending van privacy en vandalisme betreur ik, maar je mag niet elke natuurliefhebber over dezelfde kam scheren. Ik ga nu niet op de zaken vooruitlopen maar ten gepaste tijde kom ik hier nog eens op terug.

Oef, wat een litanie om simpelweg te zeggen dat je steeds je woorden moet wikken en wegen om geen vijanden te maken. Misschien heb ik in de loop der jaren vijanden gemaakt door gedurfde uitspraken. Toch wil ik de lezers danken die de oproep in het vorige nummer begrepen hebben en die een 'spaarpot' opbouwden om de gedrukte versie in stand te houden. Met de vermelding van hun namen kan ik een pagina vullen en dat stemt mij gelukkig. Wat ik vooral apprecieer is het feit dat mensen waar ik af en toe eens flink met modder durfde naar gooien, de eerste waren om het fonds te spijsen. Het doet deugd dat er in Latem en Deurle nog mensen zijn die van satire en folklore houden en bovendien kunnen relativiseren. Ook inzake verdeelpunten ging de 'Kleppe' flink vooruit. Middenstanders hebben geen schrik meer om hun klanten voor de borst te stoten door het verspreiden van een satirisch pamflet en dat toont dat de inborst en de geest van de Latem- en Deurlenaar fijn en sereen is!

**LOATEMSE
KLUUTE**

**SATIRISCHE PERIODIEK VOOR MENSEN MET HUMOR EN GEZOND
RELATIVERINGSVERMOGEN...**

vu: Albert F Haelemeersch, Karel van Wijnendaelelaan 11, 9830 Sint-Martens-Latem

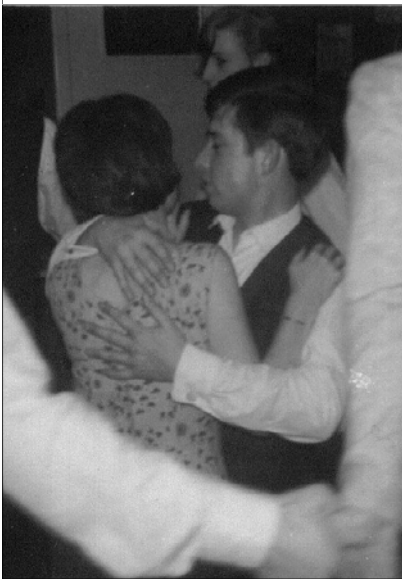
Geen Bamba maar gekakel in 't kiekenskot

KRAAIEN & KAKELLEN

Wie denkt dat hanengevechten verboden zijn in Vlaanderen heeft nog nooit een raadszitting in Latem meegemaakt. Hanengevecht is misschien wat hard uitgedrukt. Het gaat hier toch meer om krieleniërsport en het zijn niet altijd de hanen die het luidst kraaien. Sinds kort zijn er ook zangwedstrijden voor hennen. Nu de 'éénderdereg' werd ingevoerd zijn de damesgemeenteraadsleden ook wat meer aanwezig in het halfrond en laten ze hun stem gelden. Wie dacht dat de vroegere bekvechterijen tussen Commeere of Proxifredse tegen nonkel Bob en zijn Bobbejanen het summum waren van geldingsdrang en hanengezang, komt er bedrogen uit. De dames hebben de fakkel overgenomen en af en toe is er gekakel tussen de linksgroene, ongebonden schepenin 'Mega Saby' en de 'Impératrice van 'Welzijn' (voor de nieuwkomers onder de lezers, 'Prospérité'), die haar fractie voorbeeldig probeert te leiden en zich niet laat wegpikken door driftige hanen en hennen. Als dat gekrakeel eenmalig is, lijkt me dat een leuk intermezzo voor vaak technische en saaie gemeenteraden en vrolijk dat het publiek en de pers wat op. Ik kan er echter niet meer om lachen. Tenslotte zit je daar om te besturen en niet om het showbeest uit te hangen. Daarom zit ik vaak gelaten toe te zien en moet ik mij enorm beheersen om er geen 'verdomme' tussen te gooien. Zoals het meestal gaat tussen meerderheid en oppositie komt het erop neer te scoren bij het publiek en de achterban. Gelukkig is het bij gesloten zittingen rustiger en gemoeidelijker! Dus, blijf bij de les en vergeet het niet, er bestaan nu in ons 'dorp der mirakelen' naast krielhaantjes nu ook krielhennetjes.

GRIJZE FIGUUR

Als ik zo mijn praatje doe met de 'inboorlingen', zoals mijn vriend nonkel Bob dat omschreef toen ik hem uitnodigde toe te treden tot 'Den Laethemschen Vriendenkring', hoor ik vaak dat Proxifredse altijd maar omschreven wordt als een grijze, schimmige figuur. Ik kan u verzekeren dat dit helemaal niet zo is. Ons huidige opperhoofd is best te pruimen en om geen grap verlegen. Hij is geen showman als Pol & Nol, maar hij legt graag een kaartje en durft als eens een wijntje verzetten. Plots kwam er een metamorfose! Proxifredse 'went Smart', om het in een neutrale taal uit

te drukken. Ik wist niet wat ik zag toen ik alom een knalgeel Smartautootje zag rond hossen langs onze wegen. De bestuurder had oog voor alles. Stopte af en toe met zijn 'stekkendoosje' en maakte notities. Ik schrok mij een aap toen ik op een bepaalde dag het fleurige wagentje naast mij zag parkeren en ons opperhoofd uitstapte.

Was dat nu een grijze figuur? Je moet het verdorie aandurven om in zo'n klein ding rond te toeren tussen al die overmaatse terrein- en luxewagens! Alleen al door hun luchtverplaatsing word je van de weg geblazen als bestuurder van zo'n 'Matchboxke'. Het was geen zicht, maar ik vond het jammer toen dit lief karretje plots uit het straatbeeld verdween. Ik had hem nog zo voorgesteld om het via pps (weer zo'n modeverschijnsel waar je maar eens moet voor gaan 'goegelen' op internet) als dienstwagen in circulatie te houden. Ons Voske (Mega Saby, dus) als milieuschepen in zo'n kriebeldoosje door de natuur tuffend op zoek naar de verdwenen bloembakken van de Leiesteiger of onze planoloog vlammend door de Leiemeersen om de bomen te tellen. Mij moet je daar zeker niet induwen want mijn bierton kan niet tussen het stuurwiel en de rug van de 'driver's seat', zou Nolle Cent zeggen, hoewel dat hij bij een gunstig jojo-effect er wel zou tussen passen, denk ik. Ik wijk echter fors af want ik wilde alleen maar vertellen dat ons Proxifredse niet zo grijs is als zijn haartooi.

FRITUURGEMEENTE

Geloof het of niet maar jaren zijn we gespeend gebleven van een gezellig frietkot. We moesten steeds wachten op die sympathieke madammekes van 'Gents Gebak' die ons bij de mei- en oogstkermis kwamen verwennen met de lekkerste friet, Brusselse wafels en geurige oliebolletjes. Toen kwam Linda ons vergasten op frietjes en sateetjes en kon ik, ondanks het van thuis uit opgelegde frietverbod, naar het tv-journaal kijken met een lekker bakje patatfriet en een blikje bier. Ik voelde me precies Onslow die Daisy van zich had afgeschud of eerder nog de brave echtgenoot van Hyacinth, die ongehoorzaam was aan de regels van het huis. In september verlaat ik voor het eerst in 10 jaar voor enkele weken mijn schoon dorp. Wat zie ik bij mijn terugkomst? Geloof het of niet, twee nieuwe friethuizen en een derde in zwang. Op zich schitterend dat er aan de modale burger en de 'kleinverdiener' gedacht wordt, maar verdomd slecht voor mijn lijn. Mijn madam kan er niet om lachen. Een tijdje later zie ik dat het huis van 'bakker schuure', het latere 'Misverstand', een plek waar ik sinds mijn vijfde jaar 'thuis' was, tegen de vlakke lag en dat de prachtige villa van 'Tante Anna', waarvan ik dacht dat hij tot het beschermde dorpsgezicht hoorde, moet wijken voor appartementen. Maar de wereld draait verder en de Golfiaan kon best een opruiming gebruiken. Vorige week kreeg ik echter maagkrampen toen ik hoorde dat het schattige villaatje aan de Golfiaan 42, waar ik in mijn apenjaren dagelijks toefde en bijlessen wiskunde kreeg, ook zou moeten wijken voor 'hoogbouw'. De tranen staan mij hoog...

NOSTALGIE... 'DE LEIEVAGANTEN'

Geloof het of niet maar de Latemse barden uit onze hippiejaren hebben we terug samen gekregen. Jaren hadden ze niet samen gezongen maar hun geïmproviseerde optreden op 13 november was schitterend. Hierbij een stuk van hun verhaal door stichter Jan Van den Abeele:

<Velen onder jullie herinneren zich waarschijnlijk wel dat oneindig grote speelterrein dat Sint-Martens-Latem vroeger was. Een auto hoorde je van in Brakel tot in het dorp, de bel van zuster Simeona, die het einde van de speeltijd aankondigde, klonk over gans Latem.

Op terugweg van een avond turnles bij meester Delva, werden we begroet door moeder Lebeer van de viswinkel, van wie we sproetjes kregen en maakten een ommetje langs de Kerkakker om door 'Meetje van de koster' getrakteerd te worden op een snoepje en een ellenlang liedje dat door onssteevast werd onderbroken door: "Meetje, we moeten naar huis, want mama zal ongerust worden".

"Ja, ja, doe maar gastjes..."

Het waren de hoogdagen van het Latemse toneel. Ik herinner me nog dat we steeds een plaatsje op het balkon trachtten te veroveren. Daar was één en ander te beleven... ik laat je vrij om dat zelf in te vullen...

Het was ook de periode van het Franse lied. We dweepten met Johnny Hallyday, Sylvie Vartan, Hugues Aufray, Françoise Hardy, enz. En ergens in Liverpool bereidden enkele langharigen de echte muzikale revolutie voor.

Latem was toen echt één groot speelterrein. Onze centrale speelplaats was het grasveld tussen ons ouderlijk huis in de Kerkstraat en de Koperstraat. Dat grasveld vol mierenhopen dat grootvader Herman jaarlijks in de fik stak. Een deel ervan werd ingenomen door boer Jules en zijn koeien die dagelijks gemolken werden door Margriet en Jenny, de volkse waardinnen van 'Estaminet 't Oud Gemeentehuis'. Het andere stuk was ons terrein!

Staannd: Marian, Marijke, Karin, Patrick, Joost, Koen, Marc en Jan Van den Abeele.

Zittend: Jan Meirsman, Raf, Hadewych, Jean-Marie, Therese en Ann.

Er werden daar kampen gebouwd, we stoeften tegen elkaar op met ons "kar", je weet wel, zo'n houten bak met wielen. Wij moesten steeds het onderspit delven tegen onze buurkens "De Craene".

Jean-Pierre, Michel, Betty en Imelda hadden steeds de mooiste kar... ze waren ook met ietsje meer om ze te bouwen. Er werden kampvuren georganiseerd, gevechten geleverd tussen rivaliserende clubs, vredespacten gesloten.... En zo ontstond een clubgeest met tal van jongeren waarvan sommigen ook bij de scouts, bij de gidsen of bij de KAJ in de kring waren.

Die kampvuren waren niet onbelangrijk voor het ontstaan van de Leievaganten, gezien op een dag onderpastoor Van Sande met een nieuwkomer, mijn vriend Jan De Meyer, kwam aandraven.

Iets later verhuisde onze centrale speelplaats eerst naar de Kwakstraat, het varkenskot en het spookkasteel en vervolgens naar het huis van de familie Vermeren in de Koperstraat....

Koen, Lieve, Johan, Patrick, Patricia en Mark en in het bijzonder de onvergetelijk lieve moeder Vermeren en de geduldige papa Vermeren. We mochten hun zolder gebruiken als clubhuis. Toen ik daar met mijn gitaar binnenwandelde, was het startsein gegeven, we hadden de muziek ontdekt.

We verhuizen meteen naar 28 oktober 1967, stel je voor, bijna dag op dag 40 jaar geleden!

Na veel oefenen met een 11-tal jongens, traden we die dag, onder de naam 'The Patrol', op in zaal Colomba op de Kortrijksesteenweg: Jan Meirsman, Jan De Meyer, Erik, Joost en Jan Van den Abeele, Michel Verstraeten, Raf Verstraeten, Koen, Johan en Mark Vermeren en Gaetan Van Langenhove.

Ouders, vrienden en vriendinnen waren aandachtige toehoorders voor een repertoire bestaande uit negro spirituals, het toen super populaire "We shall overcome" als aanloop naar '68 en "het Land van Maas en Waal" van Boudewijn De Groot. Vanaf toen ging alles in een stroomversnelling

In een mum van tijd werden de "Leievaganten" een in Latem wereldberoemde groep met als doel zich creatief te amuseren, met de muziek als bindmiddel. Al vlug sloten ook talrijke meisjes aan en zo werden de Leievaganten de eerste 'gemengde' jeugdbeweging in Latem en omstreken.

Het spreekt voor zich dat de Leievaganten veel kandidaat leden kregen. We leefden toen nog in een toch wel vrij conservatief Vlaanderen, aan de vooravond van mei '68... (vervolgt)

Wie goame nui ne kier deur de moore trekken?

We goame weere noar un nieuw joar en k'ei ezuu den indruk dat da nog slechter zoe kunnen worden dan 't veurige. De nafte en den mazoet un es niemer te betollen veur de kleinen burger, 't spoargeld un bringt niemer op en vanaf den iesten moe'k ikke inleveren op mijn wedde want 'k vliege op brugpensjoen. Allee, 'k en stoader wel nie aliene veuren, t'es veur ons ollemolle lastig. 'k En kan da nie verstoan dan der mensen zijn die er ezuu noar lengen om te stoppen mee wirken an tsestig of vroeger. Akkoord, ge zijt op ui gemak en ge kunt ui ier en daor wa mee bezig ou'en en en klapke sloan, moar uiwen portmonnee ee 't dieet van Koentse Crucke in 't verschiet. 'k Peise da'k uuk wel wa zal afvallen. Kweetet, t'es nuudig moar 't doe ziere an 't zielke oanze ui niemer kunnen beezigen. Een mank peerd kan de kerre nie blijven trekken, durven ze soms ne kier zei'n, moar doar voagek toch mijnen tseef an, weetet. Zuulange da'k nog kan schrijven bennek al content en nui, mee al dienen suppor kannek al ne kier un 'Kleppe' mier uitgeven, ee!

SCHUUNSTE DURP

't Wordt uugen tijd da den burgemeester van Deurle begint mee zijn promoossie veur dienen konkouer van 't schuunste durp in Vloandren want oas ge noar die webseite smurft en ge bekijkt de fotootses, un en ei en zijn ottochtonen nog nie vele van 't schuuns loaten zien van 'Deurle aan Bosch en Leye'. 't Zijn al de die van Loatem dien reeklamme makken en supporteren veur ilder adopsiedurp! 't Wordt uugen tijd dattee wakker schiet en wa fotoots van Langen Pol deurestuurt! Ee loat zijn durp un beetse in de steeke. Pourtant, noblesse oblige, zoe'n ze langs de kanten van de Muldersdreeve en D'Heye zei'n. 'k En goa d'er nie vele op zei'n want 't en zijn mijn zakkens nie, moar tegenwoordig es't ee mier en mier op maneuvers bij Kateleen van den Bakker. Van air begost mee un propere leie, zei'n de Loatemsche stamgasten. Alles es were vrie 'wit', schijnet. Ee es veurzeeker de kiezinge van 2012 an 't veurbereiden om Loatem in te palmen. In kritiek geven es't ee nog alsan den iesten. Oas mijn boekske over ons durpkjes uitkwamp was 't ee den iesten om de fouten d'er uit tollen. Oaket geweeten k'oat em iest loaten lezen veur dak de 'bonatieree' gawe! Da preesantoasse eksemplaar was versleten deur zijn schuun uugen, moar 't boekske un intresseerdege em langs gien kanten. Kritiek van op de zijlijne, zei'n ze op den voetbal... Allee, nie da'k em da wille verwijten want in de grond es't nog nen simpatieken gast en liert ee mai wa bai. Alle kritiek es reeklamme, zei'n ze in den polletieken wereld en nonkel Bob zal da nie te'enspreken want wai zitten nog alsan op de zelfste golflengte.

KUNST EN CULTUUR

Ja allo, t'en kan ier niemer op! Bijna alle weken konseer, ekspoziese, lezingen, doarbij nen kestmort, soepeetses en doe moar ezuu vuurs. Mijn madam zegt da 't moe gedoan zijn! Oltijd nen uitvlucht om nie te moeten elpen in ons huishou'n. Pakt doarbij wa vergoaringen en reesepsies en ge zijt van giele doa'en niemer in ui kot! D'er moe noar de konteener gegoan worden, 't groen moe wig, ves grief van bai den bakker, 't viskram en bij den bienhouwer en d'onden moeten intijds ilder beluup krij'n... anders kunde de pies zelve opkuisen.

Allee, al bij al valt da nog mee. Zuulange da'k nie moe kuisen en gastronomies eten moe makken om un ekstra sterre te krij'n tussen de lakkens. Hoewel, nui da'k bij de derde leeftijd komme es da uuk al veele verminderd. Al die mannen die stoefen mee ilder standses zoe'k ne kier willen bezig zien zonder ilder blauw pilleke!

't Zal gienen vetten niemer zijn. Den tijd dammer un iemerke woater kosten anangen es jeugd sentiment geworden.

Seks es pertank uuk kunst en cultuur. Allee, ik ei toch oltijd geprobeerd da ezuu te beleven of dat da oltijd gelukt es un durve'k nui uuk nie zei'n. Nui wordet al un beetse moeilijker want 'k un ben nie van de rapste en oasek op verploatsinge zoe betrapt worden bennek nen veugel veur de katte want kanne niemer zuu rap wigluupen als vroeger.

Moar 'k geeve toe dat da veugelke niemer zuu schuune schuifelt als in zijnen glorie tijd. 'k Vinde da nen mens oltijd ierlijk moe blijven. Gedoan me dienen vuilen proat, zoe mijn moeder zoliger gezegd en. Mijn pa was anders. Den dienen kost er nogal wa over klappen en ge zagt op zijn totte dattee er op zijn 99ste nog deugd van oa!

'k Wildege eigentlijk vuurs doen mee de plannen van Festival 2008, moar 't zal veur nen andren kier zijn want mee al

dienen ziever bennek den droad kwijt gerakt. Of wacht, 't val mij in. Zij'n mij gevraagd om ezuu ne kier wa suzesties te doen veur spektakkel en randani moassie en 'k kreege zuust nen telefon van de buro van Tanja Dexters, moar 'k paize da zelfs de mast van 'Bartse Beese' da spektakkel nie zal kunnen draogen. We gongen tuupe lei'n veur nen verjoardagsshow van nen moat. Jadadde! We goame tons nog liever ollemol tuupetegoare ne kier goe goan deurezakken mee da geld, tenwoare damme in ei'n durp ezuu un schuun dansereske veur un civiel prijske op de kop kosten tikken. Ons uugen moeten nui en tons uuk ne kier goe den kost krij'n, ee? Ajuus, zoe onzen Dirk zei'n, moar da es gien echt Loatemsch...

**Euro Car
Center**
De betere tweedehandswagen

Brusselsesteenweg 612, 9020 Gentbrugge, 09 230 29 00